

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa [...] Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko M.G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt V ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 września 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o zapłatę oddalił apelację pozwanej M. G. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 marca 2017 r.

Pozwana wniosła skargę kasacyjną, wskazując, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące art. 73 i 77 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1916 ze zm.)

oraz że istnieje potrzeba wykładni wskazanych przepisów. Ponadto podniosła, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wskazała na przyczyny kasacyjne ujęte w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.; podniosła, że w sprawie występuje zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, a zarazem, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Pomijając logiczną sprzeczność takiego wniosku, bo trudno mówić o oczywistej zasadności skargi, gdy twierdzi się jednocześnie, że jej rozpoznanie wymaga rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego, co jest zawsze powiązane z pogłębionym, bynajmniej „nieoczywistym” wywodem prawnym, należy podkreślić, iż uzasadnienie wniosku w zakresie obu przyczyn kasacyjnych jest pobieżne, nieprzekonujące i nie ukazujące zasadności wniosku. Poza tym doszło do zmieszania uzasadnienia podstaw z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi w segmencie skargi – w warstwie motywującej zresztą jedynym – zatytułowanym zbiorczo „stan sprawy”, co jest nie tylko konstrukcyjnie wadliwe, ale zasadniczo uniemożliwia oddzielenie od siebie i osobne uwzględnienie dwóch odrębnych aspektów kontroli kasacyjnej – zasadności skargi oraz, opartego na innych założeniach, wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania.

Poza tym trzeba podkreślić, że zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć charakter istotny, a jego istnienie powinno być wykazane za pomocą przekonujących, odniesionych do judykatury i doktryny, argumentów jurydycznych. Tego w motywach wniosku skarżącej brak, podobnie jak twierdzeń wskazujących, że skarga jest oczywiście uzasadniona w znaczeniu przyjmowanym przy wykładni art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).